

Vážený spoluobčané,

blíží se Vánoce a oslavy roku 2020. Toto období vždy nutí k zamyšlení. K zamyšlení se aspoň při večerní kávě, nebo při večerním čaji, po každodenním shonu, od kterého si nějak neumíme pomoci. Každoročně si říkám, že ty příští Vánoce si dám pozor a opravdu se na ně začnu vnitřně připravovat snad již od počátku prosince. Každoročně s tím mám ale bohužel trable a daří se mi toto naladění více, či méně.

Moji vrstevníci, stejně jako já, jsme jako děti vyrostli na obrázcích Josefa Lady, na klasických pohádkách, kdy chytrý Honza přelstil draka a dostal za to krásnou princeznu a půl království. Dobro vždy zvítězilo nad zlem, to bylo nějakou nepsanou zásadou, která nás modelovala a zůstala v nás. Aspoň v to doufám. Proto si dovoluji připomenout tyto pocity, které snad někdo může považovat za naivní. Ony však naivní nejsou. Jsou jen jakýmsi pohádkovým zakotvením tradičních životních zásad, které se po staletí vždy ctily a také se podle nich žilo. Myslím, že je máme v srdci. Víím, doba se hodně změnila z nejrozmanitějších důvodů. Vyřezávané sánky, na nichž se děti kloužou z meze pod kostelní zdi, jsou k vidění jen u sběratelů, ani sněhu si děti moc neužívají, leda v přeplněných turistických horských centrech, a psi, kteří je v divoké jízdě skotačivě stíhali, nám bohužel evokují snad jen novou povinnost jejich bezvýjimečného čipování. Namlouváme si, že to vše je, jak jsme si zvykli říkat, Super! Ano, budiž, je to vše pokrok, nové technologie, téměř bezbřehé možnosti, nový slovník.

Nechci soudit jedno, ani druhé. Asi se to ani nesluší. Jen z toho prvního cítím více laskavosti, z toho druhého již méně. Snad nějak zapomínáme právě na tu vzájemnou laskavost, pochopení, ohleduplnost, pocit bezpečí a zcela falešně jimi platíme za to pomíjivé, co spíše před ostatními označujeme oním slovem Super. To do chvíle, než sami budeme laskavost, pochopení a ohleduplnost ve vlastním životě potřebovat více než cokoliv jiného.

Snažím se nějak vyjádřit ono známé, že dříve se žilo navenek chudě a v nitru bohatě a dnes tomu nějak začíná být naopak. Nechci nic zpátky, chtěl bych jen společné zamyšlení se třeba při tom večerním čaji nad tím, zda ono "ladovské" nemůže jít s tím ryze současným aspoň trochu za ruku, stejným tempem.

Moc bych si přál nejen jako starosta, ale jako jeden z mnoha obyvatel naší obce, abychom si to pro začátek aspoň slíbili, že to prostě zkusíme. Myslím, že to za to jistě stojí, abychom obrázky, které v našich srdcích zůstaly promítali do našeho každodenního života. Pojdme raději žasnout v tyto dny nad vánoční hvězdou na obloze, než nad nesmyslnými ohňostroji posledního dne roku.

Vážený spoluobčané,
dovolte mi, abych Vám jménem svým a jménem všech zastupitelů a pracovníků obce popřál šťastné a veselé Vánoce, mnoho zdaru do nadcházejícího roku 2020 a především pevné zdraví.

Jiří Melichar
starosta obce Nová Ves